

Dosarul nr.1ra-216/2023
1-21187157-01-1ra-02022023

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie, Țurcan Anatolie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Lungu Cristina în numele inculpatului Manița Victor și de către inculpatul Manița Victor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Edineț (sediul Briceni) din 31 mai 2022 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Manița Victor Xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.12.2021 – 31.05.2022;

Instanța de apel: 27.06.2022 – 23.11.2022;

Instanța de recurs: 02.02.2023 – 28.06.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț (sediul Briceni) din 31 mai 2022, Manița Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 264 alin.(4) Cod penal la 7 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- în baza art. 266 Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilit pedeapsa de 8 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a încasat de la Manița Victor în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 40 004 lei.

A fost lăsată fără soluționare cererea de chemare în judecată a părții vătămate Semenco Valentina, cu informarea că partea sau reprezentanții ei să înainteze acțiune civilă în instanța în ordinea procedurii civile.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Manița Victor la data de 06 octombrie 2021, aproximativ la ora 12⁵⁰, nedeținând permis de conducere a mijloacelor de transport, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat,

produsă de alcool, constatată prin rezultatul testării alcoolscoapice cu aparatul „Drager 8510 RO”, test nr. 27 din 06.10.2021, prin care s-a stabilit o concentrație de alcool în vaporii de aer expirați de 1,19 mg/l, conducând mijlocul de transport de model „Xxx”, cu n/î „Xxx”, pe un drum din s. Berlinți, r-nul Briceni, exprimând neatentie față de traficul rutier și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, și anume a prevederilor pct. 10), subpunctul 1), lit. b), potrivit cărora, *„persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”*; a prevederilor pct. 14), subpunctul a), conform cărora, *„conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav traumatizat, sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”*; a prevederilor pct. 45, subpct. 1), conform cărora, *„conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră,,. Drept urmare, Manița Victor a tamponat frontal pietonul Semenco Anatolii, care se afla în mijlocul carosabilului, mergând cu automobilul peste acesta, în urma leziunilor corporale, victima a decedat la fața locului.*

Conform raportului de expertiză judiciară nr.202119C0300 din 15.11.2021, decesul victimei a survenit cu cca 20-26 ore până la autopsie, care sunt în legătură causală directă cu survenirea decesului, fiind periculoase pentru viață și care se califică ca vătămare corporală gravă.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Manița Victor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(4) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate.*

Tot Manița Victor la data de 06 octombrie 2021, aproximativ la ora 12 ⁵⁰, conducând mijlocul de transport de model „Xxx”, cu n/î „Xxx”, pe un drum din s. Berlinți, r-nul Briceni, încălcând regulile de securitate a circulației rutiere și anume prevederile pct. 10), subpunctul 1), lit. b), pct. 14, subpunctul a) și pct. 45), subpunctul 1) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, a tamponat frontal pietonul Semenco Anatolii, care se afla în mijlocul carosabilului. Ca urmare, ultimul în urma leziunilor corporale

primite a decedat la fața locului. Ulterior, încălcând prevederile art.12 alin.(1) pct. g) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin aceeași hotărâre, care stipulează, „*conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție,*”, a părăsit locul accidentului rutier și s-a deplasat în s. Cotiujeni, r-nul Briceni, unde a fost depistat de către colaboratorii de poliție.

Astfel, prin acțiunile sale Manița Victor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal – *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației, acțiune care a provocat urmăriri indicate la art. 264 alin.(3) Cod penal.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Lungu Cristina în numele inculpatului Manița Victor, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Manița Victor să fie achitat, pe motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului a invocat că referitor la învinuirea adusă lui Manița V. în baza art.264 alin.(4) Cod penal, acesta este acuzat că a condus mijlocul de transport, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool cu grad avansat, constatată prin rezultatul testării alcoolscopice cu aparatul Drager 8510 RO, test nr.27 din 06.10.2021, însă testul de la aparatul Drager este un act, mijloc de probă, dar nu probă, or starea de ebrietate alcoolică este stabilită prin Regulamentul privind modul de testare alcoolscopice și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009. Potrivit art. 6 lit.b) din Regulament, în cazul când persoana este bănuită de comiterea infracțiunilor sub influența alcoolului, acesta este supus examinării medicale.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale din 18.07.2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art.264¹ alin.(3) Cod penal, la pct.67 este indicat că, potrivit Regulamentului, persoana abilitată cu dreptul de efectuare a testării alcoolscopice este obligată să conducă subiectul, în cazul în care concentrația de alcool în aerul expirat corespunde stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie, la o instituție medicală. În cazul în care în urma examinării medicale se stabilește starea de ebrietate, recoltarea probelor biologice pentru determinarea concentrației alcoolului în sânge este obligatorie, respectiv, toate actele procedurale întocmite sau dobândite contrar prevederilor legale, în condițiile art. 251 Cod de procedură penală sunt lovite de nulitate și nu pot fi admisibile, conform art. 95 Cod de procedură penală.

Totodată, se menționează că fapta infracțională a avut loc la 06.10.2021, în jurul orei 12⁵⁰, iar potrivit declarațiilor martorilor și a inculpatului rezultă că

consumul băuturilor alcoolice a lui Manița V. a avut loc după ora 12⁵⁰.

La fel, a indicat că inculpatul este învinuit că a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere și anume prevederile pct.10 subpct. 1) lit. b), pct.14 subpct a) și pct.45 subpct. 1) din Regulamentul circulației rutiere și anume - conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, precum și trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră, însă Manița V. dispune de acte care confirmă permisiunea de a conduce automobilul în Republica Franceză, dar în an.2021 urma să ridice permisul de conducere, însă nu a fost posibil, deoarece a fost reținut. Inculpatul nu neagă că a consumat alcool, însă proporțiile și timpul consumului este cu totul altul decât cel indicat de organul de urmărire penală, precum și nu a avut posibilitatea de a contesta rezultatul testului Drager, iar la momentul când i-a fost adus la cunoștință, termenul de contestare a expirat. Testul a fost efectuat cu încălcări, precum și acesta nu constată situația reală de fapt. Inculpatul nu a văzut obstacolul, precum și nici de martorul ocular Semenco E. nu a fost observat. Careva defecțiuni tehnice la automobil nu s-au depistat, pe drum de țară, careva situații ce ar genera circulația rutieră nu au fost constatate. Organul de urmărire penală nu a determinat cu ce limită de viteză se circula pe astfel de drumuri, inclusiv nici nu s-a stabilit cu ce viteză a circulat Manița V.

Prin urmare, probele administrate dovedesc că inculpatul nu a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, iar consecințele accidentului rutier nefiind în legătură directă cu comportamentul acestuia, iar faptul că inculpatul nu avea permis de conducere și se afla în stare de ebrietate, nu echivalează cu încălcarea Regulamentului sus numit.

De asemenea, inculpatul este acuzat că a tamponat frontal pietonul Semenco A., însă cuvântul frontal este partea din față a unui obiect, parte paralelă cu planul de referință din față, așezat în față, iar din rapoartele de expertiză nr. 20210500314 din 16.11.2021 și 23.12.2021, rezultă că urme de sânge, sunt depistate sub automobil, nu din față și nu din careva alte părți laterale, ceea ce înseamnă că o ciocnire frontală cu pietonul nu a avut loc. Mai mult, Semenco A. avea obișnuința să doarmă unde apucă, chiar și în mijlocul drumului, ceea ce este contrar prevederilor pct.113.1 alin.(4), (5) a Regulamentului.

De către instanța de apel urmează a fi luate în considerație declarațiile succesivului părții vătămate Semenco E., a martorilor Tonev G., Martîniuc V., Manița D., Mîndru V., precum și probele materiale.

Cât privește învinuirea adusă în baza art. 266 Cod penal, a menționat că legiuitorul a delimitat urmările prejudiciabile care trebuie să survină pentru a încadra

fapta infracțională a făptuitorului în componența infracțiunii prevăzută la art. 266 Cod penal.

Astfel, urmările prejudiciabile a art.264 alin.(3) și (5) Cod penal ce trebuie să se regăsească la art.266 Cod penal este legată de vinovăția, atitudinea psihică (conștientă și volitivă) a persoanei față de fapta prejudiciabilă manifestată sub formă de imprudență. Pe când urmările indicate la art. 264 alin.(2) și (4) Cod penal este distorsionată din cauza stării de ebrietate. Mai mult, infracțiunea prevăzută la art.266 Cod penal este formală, care se consideră consumată din momentul părăsirii locului accidentului rutier. În cazul în care făptuitorul nici nu a conștientizat că a părăsit locul accidentului rutier nu poate exista prezența laturii subiective, or, el nu avea motive și nu urmărea scopul de a se eschiva de la identificare.

În circumstanțele nominalizate, consideră că urmează a fi exclusă răspunderea în baza art.266 Cod penal în cazul în care victima a decedat imediat după accident când făptuitorul era conștient de acest fapt, precum și când vinovatul nu a observat pietonul doborât la pământ.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2022, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocat în numele inculpatului Manița Victor, cu menținerea sentinței.

5. Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept care demonstrează vinovăția lui Manița V. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art.264 alin.(4) și 266 Cod penal, fapt constatat prin declarațiile succesoriului părții vătămate Semenco E.; declarațiile martorilor Manița D., Mîndru V., Martîniuc V., Tonev G. și probele materiale ordonanța de începere a urmăririi penale din 06.10.2021; procesul-verbal din 06.10.2021 privind depistarea infracțiunii sau constatării bănuielii rezonabile privind săvârșirea unei infracțiuni, - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.10.2021, planșa fotografică, raportul IP Briceni din 06.10.2021; procesul-verbal din 06.10.2021 de cercetare la fața locului, planșa fotografică la procesul-verbal de cercetare la fața locului, certificat de înmatriculare a automobilului de model Xxx cu nr/î Xxx pe numele lui Coev M., raport din 06.10.2021 prin care a fost primită comunicarea telefonică de la dispensarul zonal Nord privind sesizarea de către Martîniuc V., care a comunicat că a depistat în fața gospodăriei cadavrul vecinului Semenco A., raport din 11.10.2021, procesul-verbal din 07.10.2021 de examinare a obiectului, prin care a fost examinat tichetul Drager alcotester efectuat în s. Cotiujeni, r-nul Briceni pe numele lui Manița V. potrivit căruia în aerul expirat concentrația de alcool fiind de 1,19 mg/l, - procesul-verbal din 06.10.2021 de examinare a obiectului, mijlocului de transport de model Xxx, nr/î Xxx, planșa fotografică la procesul-verbal din 06.10.2021 de examinare a obiectului, raportul de expertiză judiciară din 15.11.2021 în privința lui Semenco A., procesul-verbal din 01.12.2021 de confruntare dintre martorul

Semenco V. și martorul Semenco E., planșa fotografică, procesul-verbal din 07.10.2021 de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, acord de recunoaștere a vinovăției în temeiul art. 264 alin.(4), 266 Cod penal, raportul de expertiză judiciară nr.20210500315 din 23.12.2021, planșa fotografică, încheierea Judecătorei Edineț, r-nul Briceni din 12.01.2022 prin care s-a refuzat acordul de recunoaștere a vinovăției exprimat de inculpatul Manița V., înaintat la data de 12.01.2022 de către acuzatorul de stat, în cadrul cauzei penale de învinuire a lui Manița V. de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.264 alin.(4), 266 Cod penal.

Referitor la dezacordul cu învinuirea înaintată în baza art.264 alin.(4) Cod penal, instanța de apel a reținut că inculpatul Manița V. era obligat, în virtutea legii, să observe obstacolele în timpul deplasării, iar neatenția acestuia nu îl eliberează de răspundere penală. Cât privește motivul precum că nu a fost stabilită viteza de deplasare a automobilului condus de către Manița V., instanța a conchis că prima instanță corect a indicat că, în limitele infracțiunii incriminate inculpatului, nu s-a invocat depășirea de către ultimul a limitei de viteză, astfel, organul de urmărire penală nici nu era obligat să stabilească viteza de deplasare a automobilului condus de Manița Victor înaintea producerii accidentului rutier.

Totodată, nu poate fi reținut nici argumentul apărării precum că victima posibil a încălcat anterior prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, acest fapt ne reflectându-se nici sub un aspect asupra situației din 06.10.2021.

Astfel, instanța de apel a menționat că, pentru atragerea răspunderii penale pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal sunt relevante depozițiile martorilor Semenco E., Semenco V., Manița D., Mîndru V., precum și procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.10.2021, tichetului „Drager alcotester,, seria și nr.6820 din 06.10.2021, ora 13³⁶, efectuat în privința lui Manița V., potrivit căruia inculpatul la data comiterii faptei era în stare de ebrietate alcoolică, stare confirmată însăși de către Manița Victor care a descris circumstanțele în care a consumat băuturi alcoolice până a se angaja în conducerea unității de transport.

Gradul stării de ebrietate influențează doar la individualizarea pedepsei penale, astfel, concentrația valorilor de alcool în aerul expirat de Manița V. la 06.10.2022, ora 13³⁶, care era de „1,19 mg/l”, indică asupra faptului, că ultimul s-a aflat în stare de ebrietate cu grad avansat.

Prin urmare, motivul invocat de apărare privind obligativitatea trecerii examenului medical de prelevare a probelor biologice întru stabilirea naturii și gradului stării de ebrietate nu este întemeiat, or, starea de ebrietate poate fi stabilită prin testarea aerului expirat sau prin prelevarea probelor biologice, aceste testări purtând caracter alternativ și nu cumulativ.

La fel este irrelevant și inconsistent vis-a-vis de probele administrate în speță și argumentul avocatului precum că inculpatul nu a avut posibilitate reală de a contesta rezultatul testării la alcoolemie, deoarece a fost reținut, or, inculpatul a fost reprezentat de apărător imediat din data reținerii și, după cum rezultă din materialele cauzei, în timpul reținerii, precum și ulterior, arestării preventive/la domiciliu, inculpatul și-a exercitat dreptul de a contesta actele procesuale emise pe marginea acestui caz. De asemenea, versiunea părții apărării, potrivit căreia Manița Victor a consumat băuturi alcoolice, atât până la, cât și după producerea accidentului rutier, este calificată drept o încercare de justificare în apărarea acestuia, care însă nu a fost probată în nici un mod. Angajații poliției nu au avut posibilitate fizică de a testa persoana până la ora 13³⁶, or, inculpatul a părăsit locul accidentului rutier. Mai mult, nici unul din martorii audiați în cadrul instanței de judecată nu au confirmat că Manița Victor ar fi consumat băuturi alcoolice după producerea accidentului rutier din 06.10.2021.

Totodată, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a indicat că art. 266 Cod penal nu poate fi aplicat de sine stătător, urmează a fi aplicat doar în comun cu art. 264 alin. (3), (4), (5) sau (6) Cod penal, fapt ce se datorează preexistenței situației premise până la părăsirea locului accidentului rutier: „încălcarea de către făptuitor a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport care a dus la urmările prejudiciabile prevăzute de art. 264 alin. (3) și (5)”. Din aceste considerente, argumentul avocatului Lungu C., precum că art. 266 Cod penal nu încorporează urmările prejudiciabile de la art. 264 alin. (4) Cod penal sunt neîntemeiate, în cazul în care art. 264 alin. (4) Cod penal întrunește toate elementele constitutive ale componenței de infracțiune de la art. 264 alin. (3) Cod penal. Prin urmare, dacă părăsirea locului accidentului a produs urmările prejudiciabile de la art. 264 alin. (4) Cod penal, atunci această faptă prejudiciabilă a produs și urmările prejudiciabile de la art. 264 alin. (3) Cod penal.

De asemenea, poziția apărării precum că inculpatul Manița Victor nu ar fi conștientizat că a fost implicat într-un accident rutier și că a părăsit locul comiterii accidentului rutier, instanța de apel a apreciat ca contrară circumstanțelor constatate în coroborare cu probele cauzei, or personal inculpatul a declarat că a trecut cu automobilul un obstacol asemănător unei pietre mari, iar martorii Semenco E. și Semenco V., au relatat că după producerea tamponării victimei Manița Victor a oprit autovehiculul, iar Semenco E. a ieșit din automobil. Dimpotrivă, acțiunile inculpatului, ulterioare producerii accidentului rutier, potrivit cărora acesta a plecat la cunoscuții săi Manița D. și Martîniuc V., a oferit dreptul de a conduce cu mijlocul său personal de transport lui Martîniuc V., după care, acordarea acestuia din urmă a cheilor de la automobil pentru păstrare, denotă caracterul conștient al producerii

accidentului rutier și al părăsirii locului accidentului, iar acțiunile inculpatului nu reprezintă altceva decât o modalitate de a ascunde adevărul și de a îngreuna activitatea de descoperire a infracțiunii de către organele de drept.

Reieșind din cele nominalizate, instanța a conchis că vinovăția lui Manița V. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin.(4) și 266 Cod penal este confirmată pe deplin.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a constatat că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.art. 7, 61 și 75 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului Manița Victor fiind stabilită în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală și care este adecvată celor comise, care se racordă la toate circumstanțele stabilite, la personalitatea inculpatului, de faptul că a comis infracțiuni care fac parte din categoria celor grave și ușoare, care a provocat decesul persoanei.

Prima instanță întemeiat și legal a concluzionat, că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai fiind izolat de societate, stabilindu-i pedeapsa definitivă pentru comiterea infracțiunilor incriminate sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pedeapsa dată va corecta vinovatul și va asigura scopurile pedepsei. În cazul dat s-a luat în considerație, că inculpatul Manița Victor a comis o infracțiune gravă, care s-a soldat cu decesul părții vătămate.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Lungu C. în numele inculpatului și inculpatul Manița V., care au solicitat:

- avocatul Lungu C. în numele inculpatului, care, invocând formal prevederile art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului avocata a indicat motive similare ca în apelul declarat privind nevinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate (pct.3 din decizie), considerând că instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată.

- inculpatul Manița V., care, fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către avocatul Lungu C. în numele inculpatului Manița V. și de către inculpatul Manița V., considerându-le inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune

inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sunt vădit neîntemeiate.

Din textul recursurilor rezultă că avocatul, formal a făcut referire la prevederile art. 427 Cod de procedură penală, totodată din conținutul recursului se întrevăde temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 8) al normei nominalizate, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile *când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, iar inculpatul fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, critică hotărârile atacate în latura stabilirii pedepsei, astfel se atestă temeiul prevăzut de pct.10) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Însă, reieșind din esența criticilor invocate de către avocatul Lungu C., instanța de recurs reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor, întrucât partea apărării face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Manița Victor în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.264 alin.(4) și 266 Cod penal.

Referitor la argumentele avocatului precum că, inculpatul urmează a fi achitat din motiv ca faptele nu întrunesc elementele infracțiunii, Colegiul penal, punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or în decizia instanței de apel au fost combătute aceste argumente (f. d. 40-54, vol.III), motivări ce sunt în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de prima instanță și corespunzător de instanța de apel, ce se acceptă de instanța de recurs, și practicii CtEDO.

Mai mult ca atât, instanța de recurs, apreciază critic argumentul recurentului precum că, concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe, întrucât instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Astfel, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare

prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate unora în defavoarea altora așa cum a declarat avocatul, dar coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind corect că ele sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului Manița Victor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264 alin.(4) și 266 Cod penal, soluția instanței de apel la acest capitol este clar argumentată.

Colegiul penal reține că, instanța de apel corect a apreciat că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202119C0300 din 15 noiembrie 2021 s-a constatat cu certitudine că „*moartea cet. Semenco Anatolii, a.n.1954, a survenit cu cca. 20-26 ore până la autopsie, în urma traumei închise a toracelui, manifestate prin hemoragii în țesuturile moi ale toracelui, fracturi multiple de coaste bilateral cu hemoragii în mușchii intercostali, rupturi ai pleurei parietale, contuzia și rupturi ai plămânilor bilateral, contuzia pericardului și a cordului, hemoragii în adventiția aortei, complicate cu hemoragie internă acută: lividități cadaverice pal-violacee, insulare, anemia generalizată a organelor interne și mușchilor scheletici, hemotorax pe dreapta (800ml), hemotorax pe stânga (900ml), hemoragii la nivelul fracturilor osului humerus pe stânga și ramurei superioare a osului pubis pe stânga, urme de sânge în cavitățile cordului și lumenul vaselor mari, rinichi de șoc, urmate de dezvoltarea șocului traumatic și hemoragie, ce se confirmă prin modificările patologice depistate la examinarea medico-legală a cadavrului, adevărit histologic.*

Toate leziunile corporale descrise mai sus au fost produse intravital, în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, sau la lovire de acesta, cu cca. 0-30 minute până la deces (histologic), posibil în circumstanțele indicate accident rutier în calitate de pieton), sunt în legătură causală directă cu survenirea decesului, au fost periculoase pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă.

La cercetarea toxicologică în proba de sânge prezentată pe numele cadavrului s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,27 g/l, echivalent a 2,27‰, în urină - 1,34 g/l, echivalent a 1,34‰, ceea ce la persoane vii această concentrație, de obicei, corespunde unei stări medii de ebrietate,,.

Iar prin raportul de expertiză judiciară nr. 202105O0314, din 16.11.2021, s-a confirmat că „*sângele din cadavrul Semenco Anatolii, este de grupa Abeta /A(II)/ cu antigenul asociat H. Determinarea apartenenței de grupă în sistemul Rhesus a sângelui acestuia în stare uscată nu a fost efectuată din cauza lipsei în secție a reagenților necesari pentru astfel de investigație; În spălăturile-m/ob.1,2 din urmele de pe două pietre ridicate de pe traseul format din pietriș, din apropierea cadavrului (pachet 1); porțiunile investigate de scobituri m/ob.11 de la 10 cm distanță de cauciucul de protecție (pachet 5); m/ob.12 de pe caroserie la distanță de 42 cm de*

la roata din spate (pachet 7) a fost găsit sânge de om, depistați antigenii A,H, iar în m/ob.11 - încă și aglutinina beta. În caz dacă sângele în aceste urme provine de la o singură persoană, acesta poate fi om cu grupa sanguină Abeta /A(II)/ cu antigenul asociat H, și, **deci, în cazul dat poate fi partea vătămată Semenco Anatolii.** Dacă însă sângele în urmele sus enumerate provine de la doi și mai mulți oameni, atunci prezența amestecului sângelui de la om cu grupa Oalfa, beta /0(1)/ la sângele persoanei cu grupa sanguină Abeta /A(II)/, de care este cet. Semenco Anatolii, nu se include. În fragmentele-m/ob.15-18 din urmele de pe patru tamponașe pe patru bețișoare ridicate de pe caroserie de la 10 cm distanță de cauciucul de protecție (pachet 6) a mijlocului de transport de model "Audi 80" cu n/i WAW 390, care aparține cet. Manița Victor, a fost găsit sânge de om, depistat antigenul A. Nu se exclude apartenența acestui sânge omului cu grupa sanguină Abeta /A(II)/, inclusiv părții vătămate cet. Semenco Anatolii. În fragmentele-m/ob.3,4 din urmele de pe două tamponașe pe două bețișoare ridicate de pe piatra de la fața locului (pachet 2) a fost găsit sânge de om, apartenența de grupă a cărui nu a fost stabilită ... Din aceste motive este imposibil de a mă exprima asupra provenienței acestui sânge de la una sau alta persoană, inclusiv de la cet. Semenco Anatolii. ... Din acest motiv restul întrebărilor din ordonanță referitor la aceste urme pe obiectele de cercetare deced de la sine”.

De asemenea, prin declarațiile succesului părții vătămate Semenco E., audiată în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, precum și prin procesul-verbal de confruntare dintre martorii Semenco V. și Semenco E. din 01.12.2021, s-a confirmat cert faptul că la data de 06.10.2021, Semenco E. împreună cu Semenco A. și Manița V. au consumat băuturi alcoolice. Ulterior, au decis să plece cu toții la pescuit. Manița V. și Semenco E. au urcat în mijlocul de transport, ultima în calitate de pasager, Manița V. la volan, iar Semenco A. era așezat lângă poarta casei. După ce s-a pornit automobilul, Semenco E. a auzit un zgomot din partea din față a automobilului, inclusiv și strigătul Semenco V. că el l-a ucis pe tatăl, adică pe Semenco Anatolii. Manița V. a oprit automobilul. La o distanță aproximativ de 5 m din spatele automobilului, se afla corpul lui Semenco A., care încă era în viață, iar ulterior a decedat. Manița V. a plecat de la locul faptei.

Totodată, din declarațiile martorilor Manița D. și Mîndru V. rezultă că, într-o zi a lunii octombrie 2021, l-au văzut pe inculpat lângă un automobil de model Xxx. În timpul discuției cu Manița V., au simțit de la ultimul un miros puternic de alcool. Deoarece de la acesta mirosea a băuturi spirtoase, ei au hotărât să îl ducă până acasă. Mîndru V. s-a urcat la volan, Manița V. în calitate de pasager, iar din urma lor a mers Manița D. cu automobilul său personal. Apoi, Manița D. și Mîndru V. s-au întors la lucru.

În acest sens instanța de recurs constată și declarațiile inculpatului Manița Victor care a recunoscut vina și a relatat că la data de 06.10.2021 a consumat băuturi alcoolice cu Semenco E. și tatăl acestuia Semenco A. Apoi, au hotărât cu Semenco E. să plece la pescuit, a așteptat-o la poarta casei lui Semenco A. După care, a plecat de unul singur cu automobilul la el acasă, în s. Cotiujeni. Aproximativ peste 30 min. la el acasă au venit mai multe echipaje de poliție care i-au spus că a fost implicat într-un accident rutier, soldat cu decesul lui Semenco A. Într-adevăr, în apropierea casei lui Semenco Anatolie, a simțit ceva sub automobil, de parcă pietriș, și a considerat că e drum de țară și nu e nimic deosebit, de aceea nu a atras atenție ce era sub automobilul său și a plecat mai departe. Afară din automobil el nu a ieșit ca să afle cauza deplasării mai grele lângă porțița ogrăzii lui Semenco A. Cum a ieșit din ogradă Semenco Anatolie și cum acesta a fost tamponat, nu a văzut și nu poate relata în ce moment și cu ce parte a automobilului a fost tamponat Semenco Anatolie. Cu toate acestea, recunoaște că anume el l-a tamponat pe Semenco Anatolie probabil din neatenție. Nu exclude că Semenco Anatolie nu era în picioare în momentul impactului. El dispune de permis de conducere eliberat de autoritățile Republicii Franceze, care este valabil atât pe teritoriul statelor Uniunii Europene, cât și pe teritoriul Republicii Moldova. În ziua producerii incidentului, nu era în stare de ebrietate avansată, deoarece a consumat doar 40 de gr. de rachiu. Recunoaște că a părăsit locul accidentului rutier după tamponarea lui Semenco Anatolie. Motivul părăsirii locului accidentului rutier a constat în sentimentul de frică. A subliniat, că a simțit că a mers cu automobilul peste ceva și nu exclude că a putut fi Semenco Anatolie, însă la acel moment nu putea exclude că a fost altceva/altcineva, spre exemplu un animal domestic sau o piatră mai mare. Lui i-a fost frică să verifice ce a fost sub automobil, de aceea a plecat spre casă. La acel moment, el nu s-a gândit că a mers cu automobilul peste o persoană umană, dar cunoaște că, conform legislației în vigoare, în astfel de cazuri cum acela produs în ziua de 06.10.2021, el era obligat să verifice ce s-a întâmplat, căci a simțit un impediment de deplasare a automobilului, dar, odată cu depășirea acestuia, a plecat fără să oprească autovehiculul. Recunoaște că a tamponat cu automobilul său o persoană și că a părăsit locul accidentului rutier.

Prin urmare, obiecțiile înaintate de recurent vis-a-vis de faptul că infracțiunile prevăzute la art.art. 264 alin.(4) și 266 Cod penal nu întrunesc elementele infracțiunii, urmează a fi respinse, or la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a verificat și a apreciat toate probele administrate în coroborare cu prevederile art.101 Cod de procedură penală și just a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

Cu referire la argumentele avocatului privind existența în cauza examinată a

erorii de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală - *când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpatul Manița Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 264 alin. (4) și 266 Cod penal, după semnele calificative – *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul persoanei, săvârșită în stare de ebrietate și părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației, acțiune care a provocat urmările indicate la art.264 alin.(3) Cod penal*, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Manița Victor în baza art.art.264 alin. (4) și 266 Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității în coraborare cu declarațiile date în ședința de judecată.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu se identifică.

Referitor la recursul declarat de inculpat, instanța de recurs constată că, Manița V. contestă hotărârile judecătorești în partea stabilirii pedepsei, temei prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală - *că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Astfel, inculpatul este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, criticând hotărârile adoptate doar în partea stabilirii pedepsei, pe care o consideră prea aspră în coraport cu circumstanțele cauzei, solicitând stabilirea unei pedepse mai blânde.

Însă, instanța de recurs consideră că acest motiv este lipsit de temei, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se

constată că, instanța de apel corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei și modul de executare a acesteia, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Cod penal, luând în considerație gravitatea infracțiunilor săvârșite - ușoare și gravă, de circumstanțele în care au fost descoperite infracțiunile, amploarea și pericolul pentru securitatea traficului rutier, sănătatea și chiar viața participanților la trafic, pe care îl generează încălcarea regulilor de securitate a circulației rutieră admise de către conducătorii mijloacelor de transport, conducerea mijloacelor de transport în stare de ebrietate și fără permis de conducere corespunzător, precum și părăsirea locului accidentului rutier, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, în privința căruia nu au fost constatate careva circumstanțe atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

În conținutul recursului s-a indicat despre posibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde, solicitare pe care Colegiul penal o consideră neîntemeiată, deoarece, analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția în ce privește stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului. Or, instanța de apel a stabilit că ținând cont de circumstanțele cauzei, gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise în urma căreia a survenit decesul părții vătămate Semenco A., valoarea socială la care a atentat, care se află sub protecția statului, corect a fost constatat că pedeapsa închisorii stabilită și individualizată de către instanța de fond, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Așadar, Colegiul penal reține că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea

față de inculpat a pedepsei închisorii, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, instanța de recurs consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă privativă de libertate, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele inculpatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurenți, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Manița Victor, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.264 alin. (4) și 266 Cod penal, precum și s-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4, 5. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, la examinarea recursurilor declarate, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către avocatul Lungu C. în numele inculpatului și de către inculpatul Manița V., ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Lungu Cristina în numele inculpatului Manița Victor și de către inculpatul Manița Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Manița Victor Xxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată ponunțată la 27 iulie 2023.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Țurcan Anatolie